

JESMO LI SAMI U SVEMIRU?

**POVIJEST NA TEMI
ASTRONOMIJE**

ZEMLJA KAO PLANET U
SAMOJ NAŠOJ GALAKSIJI
PREDSTAVLJA MANJE OD
ZRNCΑ PIJESKA U SAHARI ILI
KAPI VODE U TIHOM
OCEANU, A ČOVJEK
POJEDINAC TEK JE ATOM U
TOM ZRNCУ PIJESKA

Piše: PROF.DR.SC.
NIKICA GABRIĆ, DR.MED.

N

Tijekom povijesti do 19. stoljeća baza znanja bila je u rukama vjerskih službenika, crkava i religija koje su tumačile vjeru i znanost. Sukob između znanosti i religije nastao je zato jer se u religiji i proučavanju religijskih knjiga davao veći naglasak na etički kodeksi i ponasanje ljudi na ovom svijetu, dok je objašnjanje prirodnih zakona bilo insuficijentno s obzirom na današnje bazu znanja o prirodnim pojavnostima. U 19. stoljeću razvojem znanosti i širenjem obrazovnog sustava, baza znanja se eksponencijalno širi te sve veći broj znanstvenika propituju prirodne zakone i tada dolazi do povremenih konfliktata između vjere i znanosti, no polako i religijski službenici uvidaju ispravnost nekih znanstvenih spoznaja. Jedan od najčešćih konfliktata koji su se javljali između religijskih i znanstvenih tumačenja bio je na području astronomije. S obzirom da neke velike religije tumače postojanje Boga na nebu, a nebo je nepregledno, prostrano, puno zvijezda i djeluje mistično i u njega se gleda sa poštovanjem, svako propitivanje znanstvenika astronomu o strukturi svemira i Zemlje nailazio je otpore religije jer se u to vrijeme smatralo da nebo pripada Bogu.

Nikola Kopernik

Nakon srednjeg vijeka tijekom kojega su sve dotadašnje znanstvene spoznaje iz područja astronomije otišle u zaborav, razvitkom pokreta humanizma i renesanse javili su se znanstvenici koji su proučavali astronomiju. Tako je jedan o pionira bio poljski astronom iz redova Isusovaca, Nikola Kopernik. Njegova najveća spoznaja 1543 godine sastoji se u izgradnji heliocentričnoga sustava što je bio revolucionaran i dalekosežan prekid sa starim shvaćanjima. Nasuprot dotađašnjemu shvaćanju da je Zemlja središte svemira, Kopernik ističe da je Zemlja samo jedan od planeta koji kruže oko Sunca. Kopernik se ipak nije mogao potpuno oslobođiti ukorijenjenih nazora pa je vje-

rovao da se nebeska tijela mjeruju jednoliko gibati po kružnicama. Taj je problem poslije riješio Johannes Kepler, koji je otkrio nejednoliko gibanje planeta po elipsama, kojima se u jednom žarištu nalazi Sunce. Svojim djelom Kopernik je ute-meljio modernu astronomiju i stvorio preduvjete za KeplEROVU otkriću (Keplerovi zakoni) i Newtonovo određivanje zakonitosti koja upravlja gibanjima nebeskih tijela (Newtonov zakon gravitacije).

Kopernikovo je naučavanje imalo sljedbenike i nastavljajuće, ali i protivnike. Njegov glavni sljedbenik dominikanac Giordano Bruno bio je zbog grijesnih misli o heliocentrizmu, beskraju svemira i strukturi atoma, podvrgnut 1566. inkviziciji Katoličke crkve. Unatoč tome predavao je u Veneciji, Ženevi, Toulouseu, Parizu, Londonu, Oxfordu, Frankfurtu, Pragu i drugim gradovima. Podolasku u Veneciju biva uhićen od strane Papinske inkvizicije te osuđen na smrt nakon 7 godina istrage i javno spaljen kao heretik 1600 g. Bruno je imao slobodarski duh te je poricao kršćanske dogme smatrajući da su filozofija i teologija nespovjive. Suprostavljaо se kršćanskim shvaćanjima Boga kao ličnosti i nečeg transcendentnog te je stvarao panteističku doktrinu po kojoj se sve sastoje od vječne i beskrajne supstance. Bog je, prema tome, istovjetan s prirodom. Za njega je jedini cilj filozofije saznaati tu nestvorenju i oduhovljenu supstancu, ali osjetila i ljudski razum ne mogu je potpuno shvatiti osim u dva vidu, kao dušu svijeta i materiju, koje se međusobno dopunjaju. Duša svijeta pržima sve stvari sačinjene od materije, tako da se one očituju povezano kao uzrok i princip. Boga ili prirodi, kao aktivni stvaralački princip Bruno naziva natura naturans, a kao ostvaren svijet natura naturata. Ali to su samo dvije jedinstvene cjeline, gdje se sve nalazi u svemu, pojedinačno u univerzalnom, a univerzalno u pojedinačnom.

Galileo Galilei bio je talijanski matematičar, fizičar, astronom i filozof. Nakon završenih medicinskih studija, posvetio se proučavanju geometrije i Arhimedovih djela, te postao jedan od najvećih fizičara i astronoma. Njegova značajna astronomска otkrića uključujuju otkrivanje Mljječna staza

kao golemog skupa zvijezda, otkriće Jupiterovih mjeseca te otkriće Sunčevih pjega. Zalaganje za Kopernikov sustav, kao jedini točan i istinit, dovelo je Galilea u sukob s crkvenim tumačenjem, pa mu je odlukom Inkvizicije 1616. bilo zabranjeno tumačenje da se Zemlja giba oko Sunca i da je ono središte svijeta. Iako je obećao da će odustati od svojeg uvjerenja, nije mogao, potaknut otkrićima do kojih je došao, odustati od znanstvene istine, pa je u svojem djelu Dialog o dvama glavnim svjetskim sustavima, izložio heliocentrični sustav. To je djelo

dalje. Tim djelom uveo je Galileo eksperimentalnu metodu istraživanja i matematičko formuliranje eksperimentom utvrđenih zakonitosti te time položio temelje modernoj fizici.

Proboj teorija

Crkva je 1616. zabranila sva djela koja su za osnovu imala Kopernikovo naučavanje. Zabранa je 1757. skinuta s Kopernikovih, a 1835. s ostalih djela. Godine 1992. Papa Ivan Pavao II. službeno je ustanovio pogrešku Rimskog inkvizicije, zatražio oprost i tom prilikom pozvao druge na dijalog zna-

Johannes Kepler je otkrio nejednoliko gibanje planeta po elipsama, kojima se u jednom žarištu nalazi Sunce

NE BI BILO DOBRO DA
NAS TEK MOŽEBITNI
SUSRET S. NEKOM
NOVOM CIVILIZACIJOM
UVJERI KOLIKO SU
RAZLIKE MEĐU NAMA
ZEMLJANIMA MALE I
UMJETNO INDUCIRANE

pno 40.000 kilometara. Također dok je Europa bila u tami srednjeg vijeka, muslimanski naučnici halife el-Me'muna došli su do vrlo naprednih spoznaja o Zemlji. Znanstvena otkrića o obliku i veličini zemlje počela su tijekom muslimanskih zlatnih era (750-1100 god.).

Međutim muslimanskim krugovima rasprava je bila zapravo o tome koliko je zemlja zaista velika, a ne da li je okrugla ili ne. U ranim 800-tim, Abbasijski halifa El-Me'mun je okupio najbistrije umove tog vremena u Bagdadu, koji su izračunali obim zemlje te odstupali samo 4% od njene stvarne veličine. Prema tome, ideja o Zemlji kao ravnoj ploči pada u vodu, a pobili su je i muslimanski naučnici 600 godina prije nego je ona dokazana od strane Zapada.

Antropocentrični i egocentrični religijski pristup nasuprot znanstvenim spoznajama u astronomiji

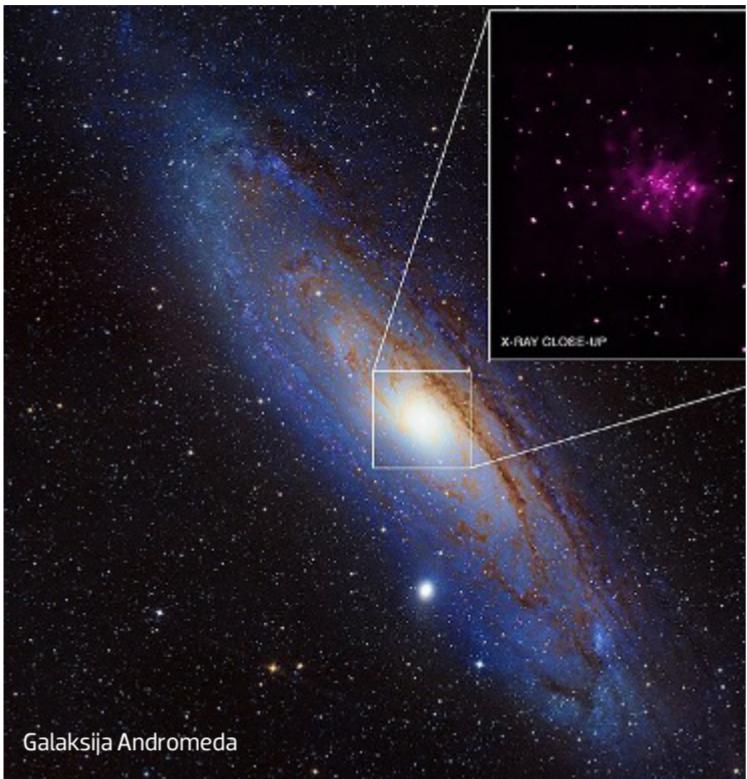
Veličanstvenost Božjeg dijela nije Zemlja i čovjek nego svemir je znamo da postoji 220 milijardi galaksija sa stotinama milijardi planeta u svakoj galaksiji i čini se gotovo nevjerojatnim da je jedina mogućnost života statistički samo na zemljici.

I nedavna NASA-ina otkrića novih planeta samo potvrđuju ovu statističku vjerojatnost. Radi se o sustavu sedam egzoplaneta oko zvijezde TRAPPIST 1. Otkriveni planetarni sustav se nalazi se u nekoj dalekoj galaksiji već u našem svemirskom susjedstvu na udaljenosti od 40tak svjetlosnih godina. Tri od sedam novootkivenih planeta nalaze se u potencijalno naseljivoj zoni i mogli bi na svojoj površini imati oceane s vodom što povećava mogućnost nastanka života u tom zvjezdanom sustavu. Planete se svojom veličinom slični Zemlji. Prošle godine je također otkriven potencijalno naseljivi planet Proxima b, a 2015 godine planet Kepler 452. Razlog

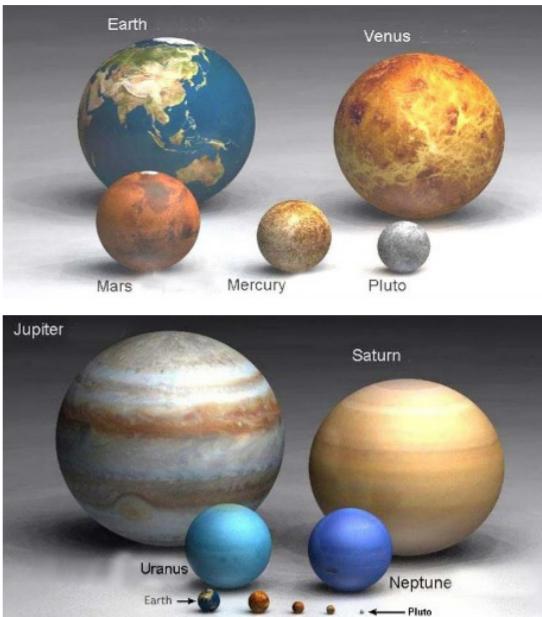
**Do prije 90 godina mislili smo da postoji samo jedna galaksija
Mliječni put sa nekoliko stotina milijuna planeta**

u dimenzijama svemira nije relativiziranje vlastitog postojanja, nego širenje horizonta vlastitog uma iznad učenja današnjih religijskih i sekularnih škola. Slike 2-7.

Stoga ne treba dovoditi u pitanje je li znanost oprečna religiji i je li crkva zatre znanost već jesu li se ljudi spremni odreći kratkoročnog osjećaja sigurnosti u zamjenu za širenje granica vlastitog uma do neslučenih ljestvi i spoznaja nekih drugih bića u susjednim galaksijama. Postavlja se pitanje jeli religije unutar svojih učenja dozvoljavaju mogućnost da je Bog osim ljudske, stvorio i neke druge civilizacije koje možda imaju drugačije poimanje Boga od ovozemaljskih religijskih učenja. Kolективni antropocentrizam i ego-centrizam ljudske rase je u svojoj biti neterorant prema svakoj različitosti a time i vjeri te bi kao takav mogao biti poguban ukoliko za 150-200 godina otkrijemo postojanje drugih, možda i razvijenih

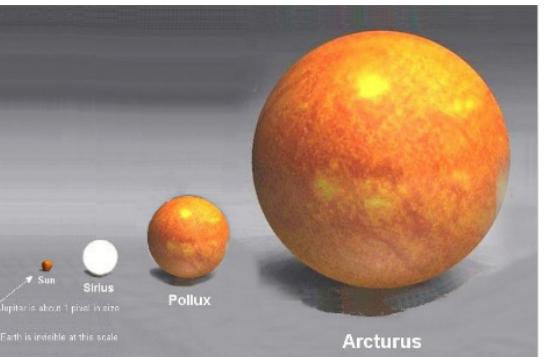

Galaksija Andromeda

(Slika gore) Veličina Zemlje u usporedbi s manjim planetima našeg Sunčevog sustava

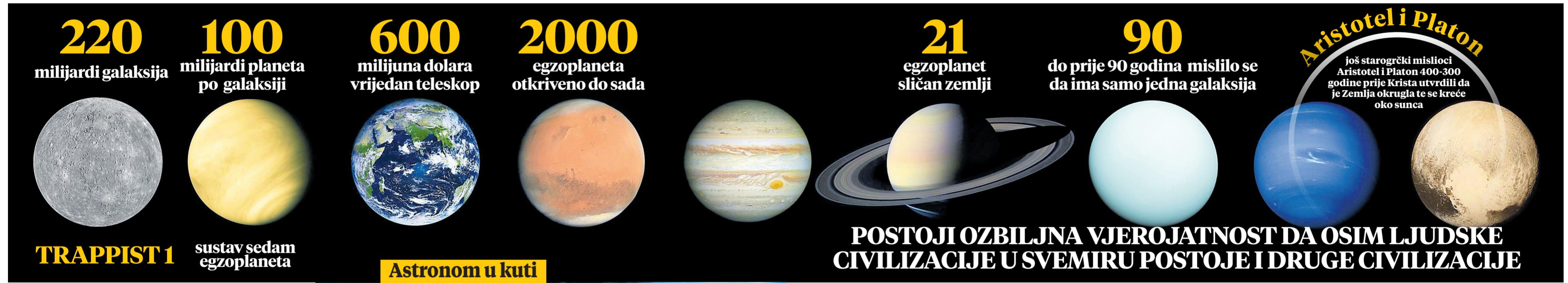
(Slika dole) Veličina Zemlje uspoređena s većim planetima našeg Sunčevog sustava

Sunce se smatra malom zvijezdom u Svemiru

Naša galaksija Mliječna staza (bijela točka dolje desno) smatra se malom galaksijom u Svemiru

Brojnost galaksija

Premda je vjerovanje o Zemlji kao centralnoj planeti u svemiru napušteno od gotovo svih religija, razmišljanje o Bogu kao svemučem biću i ljudima kao njegovim stvorenjima njeuge i dalje antropocentrični i egocentrični pristup. Do prije 90 godina mislili smo da postoji samo jedna galaksija Mliječni put sa nekoliko stotina milijuna planeta, dok 1922. godine američki astronom Edwin Hubble nije dokazao da je naša galaksija tek jedna od mnogih otkrivenih zvijezdu koja je svušće udaljena da bi bila dijelom mliječne staze. Ovu novootkrivenu galaksiju nazvao je Andromedina maglina. Tako danas već znamo da naša galaksija ima između 100 i 400 milijardi planeta a mimo naše galaksije ima 220 milijardi galaksija, svaka sa po nekoliko milijardi planeta. Obzirom da je svemir homogen i izotropan uz pomoć Hubbleovog teleskopa znanstveno je potkrijepljena teorija o broju galaksija i zvijezda u svemiru.

I danas ljudi koji vjeru u Boga, slazu se da je svemir nastao prije 13,7 milijardi godina velikim praskom s tim da nevjernici misle da iza praska stoji priroda ili neki prapotečna neobjašnjava sila dok ljudi religije smatraju da je bože postojanje induciralo veliki prask.

što se posljednjih godina otkriva sve više Zemlji sličnih planeta leži u razvoju tehnologije. Moćni teleskopi na zemlji, te teleskopi sateliti u Zemljinoj orbiti omogućavaju mnogo preciznija mjerjenja i bolju razlučivost. Analiza dobivenih podataka na super moćnim računalima također je znatno poboljšana. 2009 NASA je lansirala 600 milijuna dolara vrijedan teleskop Kepler taj je teleskop do sada otkrio preko 2000 egzoplaneta od čega 21 naših naših Zemlji.

Nije potrebno čak iiti toliko daleko. Naime Jupiterov mjesec Europa pokazuje izboje koji bi mogli odgovarati tekućoj vodi što naravno predstavlja mogućnost za održivi život možda i u našem planetarnom sustavu.

Ljubav, tolerancija i suradnja znanosti i religija na Zemlji kao preduvjet su za susrete sa novim vanzemaljskim civilizacijama.

Zapravo postoji ozbiljna vjerojatnost da osim ljudske civilizacije u svemiru postoje i druge civilizacije. Religije na Zemlji su antropocentrične i nisu bile u stanju prihvatići druge religije. Mi ljudi na ovoj Zemlji moramo shvatiti da u okviru svog domaćeg zadataka moramo tolerirati druge ljudе i druge vjere jer postoji ozbiljna mogućnost da postoji negdje druga civilizacija koja ima drugačije poimanje Boga. Poanta shvaćanja i prihvatanja vlastite malenkosti

Nepoznati Nikica Gabrić

Malo tko zna dr. Nikica Gabrić, čovjek koji drugima vraća vid, svojom znanstvenom radoznalošću doseže i do najdaljnjih kutaka svemira šireći poglede znatno dalje od onoga što je u dosegu ljudskog oka. Rušeći tabue i istražujući beskrajna prostranstva ovaj oftalmolog po vokaciji i zvanju postaje neumorni istraživač beskrajnih zvjezdanih prostora.

Zbog toga je i na svome radnom mjestu okružen detaljima svemirskih prostranstava kojima rado

posvećuje svoje dragocjeno slobodno vrijeme.

Prof. dr. sc. Nikica Gabrić završio je

Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu.

Specjalizaciju je obavio u Kliničkom bolničkom centru Rebro. Na matičnom fakultetu magistrirao je 1988., a doktorirao je 1997. Od 2000. ima znanstveno-nastavno zvanje

docenta na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci,

a od 2009. je u statusu redovitog profesora.

Usavršavanja na području kirurgije prednjeg segmenta oka obavljao

je u prestižnim

medicinskim centrima

u Japanu, Njemačkoj,

Velikoj Britaniji, SAD-u,

Rusiji i Švicarskoj.

Danas je ravnatelj Specijalne bolnice

za oftalmologiju

Svetlost.

jenijih civilizacija u susjednim galaksijama.

U današnjem svijetu na planeti Zemlji postoji mnogo netolerancije, diskriminacije i sukoba na osnovi rasne, vjerske, narodnosne, spolne, kulturne i civilizacijske nesnošljivosti. Upravo je nevjerojatno kada promatramo svemir kao veličanstvenu kreaciju koja se sastoji od milijardi galaksija i zvijezda istog materijalnog sastava, a u daljnjih toliko milijuna planetasta, a uvelike i razlike među ljudima doprinose ljestvi cijelog vrteta, tako i razlike među ljudima doprinose ljestvi i bogatstvu našem zajedničkog zemaljskog vrteta.

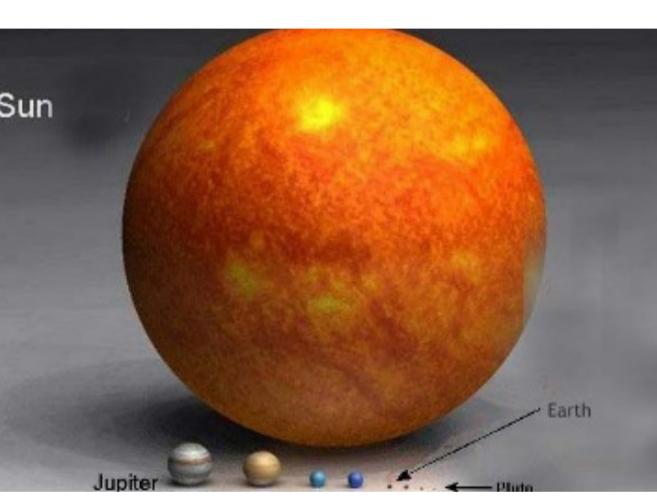
Kako je u ljudskoj prirodi da uviđe ljakše prihvati krivnju nekog drugog za vlastite neuspjehe i poteškoće, zbog nemogućnosti suočavanja sa vlastitim neadekvatnostima, takvi takozvani vode poveli su cijele narode i religije u sukobe sa svojim ljudskim braćom iako smo svi Božja djeca. Zapravo je zapanjujuće kako se civilizirano ljudsko biće može pretvoriti u neemptatičnu zvijer i postati neprijatelj svome bratu po Bogu. Najbolji primjer za takvo ponasanje je najveće zlo čovječanstva Holokaust tijekom Drugog svjetskog rata.

Upravo ljudska potreba da svoju malenost prikaže važnijom nego što jest, doveđa je do umjetnih podjela u ljudskoj rasi. Ta potreba pojedinca da sebi i drugima dokaže svoju važnost te nekritički osvrta na vlastiti značaj i vrijednost, pogonila je mnoge pojedince da umjesto sličnosti sa drugim ljudima baš suprotno ističu razlike. Tako su mnogi „vode“

kroz ljudsku povijest umjesto integrativnih osobina i univerzalnih vrijednosti upravo inzistirali na razlikama te su sofisticiranim manipulacijama posebice u vremenima tame i neznanja te egzistencijalne ugroženosti naroda populističkim pristupom isticali krivnju drugih religija, naroda i kulture kao odgovornih za tegobe vlastitog naroda.

Kako je u ljudskoj prirodi da uviđe ljakše prihvati krivnju nekog drugog za vlastite neuspjehe i poteškoće, zbog nemogućnosti suočavanja sa vlastitim neadekvatnostima, takvi takozvani vode poveli su cijele narode i religije u sukobe sa svojim ljudskim braćom iako smo svi Božja djeca. Zapravo je zapanjujuće kako se civilizirano ljudsko biće može pretvoriti u neemptatičnu zvijer i postati neprijatelj svome bratu po Bogu. Najbolji primjer za takvo ponasanje je najveće zlo čovječanstva Holokaust tijekom Drugog svjetskog rata.

Upravo suradnja znanosti i religije u sinergiji njihove prosvjetiteljske uloge mora djelovati na sve ljude planeta Zemlje da spoznaju kolikog je ljudsko biće sitno u usporedbi sa beskrajnim svemiru negdje postoji, a i te druge civilizacije također su Božje djelo, a Bog promiče ljudav među svojim djecom ma gdje se ona nalazila u beskrajima našeg svemira.

Spiralna galaksija je jedna od najvećih galaksija u Svemiru